

opusdei.org

Kor fra Netherhall synger ved messe i fengsel i London

”Å besøke fanger har for mange av oss ikke bare vært en barmhjertighetsgjerning, men også en medmenneskelig erfaring ved å tre inn i en verden som trenger forløsning, slik som vår.”

20.04.2017

Netherhall House er et studenthjem i London. Ved hjemmet bor det 85 unge menn som studerer ved

forskjellige universiteter i London, og det er åpent for studenter fra alle religioner og bakgrunner.

Like før utgangen av fjoråret ble jeg med på en tur til Pentonville Prison for å forberede at en gruppe studenter fra Netherhall House skulle synge i søndagsmessen i fengselet. Å komme til et fengsel for første gang, selv bare som en besøkende, er en spesiell opplevelse. På en måte føler man at alt er nøyaktig slik som man hadde forventet at det skulle være: porter, piggråd, lange korridorer, slamring med dører, nøkler, låser og enda flere låser. Jeg kjente bare til fengsler fra filmer og bøker.

Og det som likevel gjorde det påfallende var bevisstheten om at denne gangen var det virkelig, at noen mennesker er berøvet sin frihet og låst inne bak gitter; en erkjennelse

som for de fleste av oss, som lever i ”den frie verden”, kom som et sjokk.

Ideen om et fengselsbesøk om opprinnelig fra et møte med John Coleby, direktør for Caritas Westminster, som foreslo at studentene ved Netherhall kunne delta i en søndagsmesse i Pentonville. Opprinnelig skulle det bare være deltakelse i messen sammen med de innsatte, men det utviklet seg snart til et ønske om å forskjønne messens liturgi ved at koret fra Netherhall House kunne delta med sang.

Jeg vet ikke om du noen gang har hatt mulighet til å delta i en messe i et fengsel. For en katolikk er den hellige messe et sted der korsofferet blir gjort nærværende og dermed vår forløsning. Hvor kraftfull blir ikke messen da, når den feires på et sted for straffedømte.

Men messe i et fengsel har sine egne merkverdigheter. Det er avbrytelser, distraksjoner og tidene for stillhet og refleksjon kan ofte bli avbrutt av at de innsatte begynner å prate med hverandre. Miguel, en beboer i Netherhall og medlem av koret, forklarte det slik: ”I mesteparten av messen var de innsatte oppriktig engasjert, samlet og oppførte seg bra. Et morsomt unntak var da presten ba alle gi hverandre fredshilsenen, noe de brukte som en anledning til å si hei til venner og småprate!”

Vi ble overrasket over hvor mange av de innsatte som deltok i søndagsfeiringen, og den enkelhet og fromhet vi så hos de fleste av dem. Som Jakub, student ved Royal Academy of Music og korets dirigent forklarer: ”De innsattes fromhet overfor Vår Frue var tydelig. Etter at messen var slutt, løp mange av dem frem for å være den første som tente lys foran statuen av Vår Frue. Siden

koret var plassert ved siden av statuen, var jeg plutselig omringet av innsatte, slik at jeg ikke engang hadde plass til å løfte hendene og dirigere salmen koret sang.”

Før og etter messen har vi mulighet til å prate med noen av de innsatte, å bli litt kjent med dem og deres personlige bakgrunn, og gi dem noen tegn på håp, oppmuntring og støtte. En av de innsatte fortalte oss om sin anger og anfektelse for tidligere handlinger, en annen uttrykte dyp overbevisning om at hans fengselsopphold var en del av Guds plan og derfor en tid han ville gjøre god bruk av. Ektheten i disse personlige beretningene var tydelig og rørende.

Tre måneder etter at vi begynte våre besøk har resultatene begynt å vise seg. Som fader Stephen, fengselspresten sier: ”det å ha en gruppe studenter som deltar i

søndagsmessen på et sted som Pentonville fengsel bringer med seg en følelse av normalitet til denne uvanlige menigheten.” Og Miguel støtter dette: ”Etter messen kom noen av fangene og takket oss personlig for sangen. En innsatt fikk med seg en kopi av salmearkene, slik at han kunne lære dem selv. Jeg så ekte tro, glede og takknemlighet hos mange av de innsatte, noe som var rørende og inspirerende, sett i lys av den vanskelige situasjonen de lever i.”

Noen av studentene kom opprinnelig for å synge messen ut fra nysgjerrighet og et ønske om å vite mer om fengselsverdenen. Mange av dem, som Han, Manuel og John, synes besøkene er berikende og utfordrende på samme tid. ”Når man snakker med fangene forstår man at i hver celle har en menneskelig historie og et drama funnet sted,” sier Manuel, student ved Imperial

College. Ciaran, en jusstudent, skrev etter sitt første besøk: ”Det å synge ved søndagsmessen i et fengsel var en utrolig opplevelse jeg aldri hadde forventet å få. Jeg håpet å gi noe positivt til fangene i Pentonville, men da jeg så en ung innsatt i dyp bønn etter at messen var slutt, lærte jeg noe om hva en sterk tro kan bety for de som er i en vanskelig situasjon. Jeg forlot fengselet etter å ha sett et slående eksempel på religiøs tro og utholdenhet.”

Ettersom vi blir kjent med de innsatte og de med oss, håper vi at vi kan gi litt håp til de som er i fengsel og at vi kan lære av hverandres gode og dårlige erfaringer. Flere og flere på studenthjemmet har bedt om å få bli med på søndagsmessene i Pentonville. Det er så mange at vi nå faktisk planlegger å dra annenhver søndag.

”Jeg var i fengsel og dere kom og besøkte meg ... alt hva dere har gjort motselv den ringeste av mine brødre, det har dere gjort mot meg.” Å besøke fanger har for mange av oss ikke bare vært en barmhjertighetsgjerning, men også en medmenneskelig erfaring ved å tre inn i en verden som trenger forløsning, slik som vår.

Alvaro Tintoré

Netherhall House

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/kor-fra-netherhall-synger-ved-messe-i-fengsel-i-london/> (04.04.2025)